

LASTEN OSASTO

MARKHAM, MINN.

Rakkaat Toverittaren lukijat ja myös Selmätiti. — Nyt piirrän joukkon riviin. Täällä on satanut lunta ja myös on ollut oikein kylmät ilmat. Silloin kun satoi ensimmäisen lumen oli monella farmaarilla vielä potaatit maassa, mutta se sulii ja nyt taas on satanut lunta.

Meillä koululapsilla oli itämat "Halloween festival". Siellä meillä oli ohjelmaa runoja, lauluja, ja oli myös näytöskappale "The Witches Frank". Siellä myytiin esiliinoja, basketteja ja kahvikukkeja. Mr. Niilo Mäkelä myi ne. Siellä oli koko paljon ihmisiä ja minä kunin monen paperipummituksen sanovan että pitää lähteä jo pois että jaksaa huomenna mennä paperipummituksiin. Siellä oli kahvia ja leivoksia. Rahaa tuli \$31.

Isäni tekee paperipumpeja Mr. Kalle Koskelle yhden nuoren miehen kanssa.

Nyt lopetan tämän ja kirjoitan toiste, jos tämä painetaan Toverittaren palstoille.

Tervehdän kaikkia Toverittaren lukijoita ja toivon kaikille hauskaa syksyä. Ystävällisesti,

LILLIAN TUOMALA.

EMO, ONT. CAN.

Haloo Toveritar ja sen lukijat. Tämä on ensimmäinen kerta kun minä kirjoitan Toverittaren Lasten Osastoon. Minä olen viimeisessä luokassa koulussa. Minun veljeni Orvo on ensimmäisessä luokassa ja sisko Ilma on leikkikoulussa. Meillä on kaksi mailia koulun. Meidän opettajan nimi on Miss Morris. Täällä on täysi talvi. Reellä ajetaan ja pakkasta on nyt että nurkat paukkuu. Me kävimme huanviljelynäyttelyssä. Jossa sisko Ilma sai ensimmäisen palkinnon punajuurista.

Meitä on täällä vain kolme suomalaisia perhettä. Meillä on seitsemän mailia kaupunkiin ja viisitoista Finlandin osaston haalle. Nyt alkaa taas pyydystysaika. Minä olen jo saanut viisi hajunäätä.

Tervehdys serkulle Sylvä ja Elmar Nevalalle, Cleveland, Ohio.

Toverillisesti Sulo Johnson.

SWAN RIVER, MINN.

Haloo Selmätiti.

Tämä on ensikerta kun kirjoitan Toverittaren lasten osastoon. Minä olen kymmenen vuoden vanha. Olen neljännessä luokassa.

Meidän opettajamme nimi on Miss Edna Stenberg. Täällä on ollut kylmä ja lunta on satanut. Minulla on kaksi veljeä. Hyvästi Selmätiti ja terveisiä Toverittaren lukijoille.

Agnes Mäki.

MARKHAM, MINN.

Marrask. 6, 1917.

Rakas Selmätiti:

Nyt tansen tervehdän kaikkia Toverittaren lukijoita, pieniä ja suuria, erittäinkin Olga-titiä, Ida Verhoa, Katri-titiä ja hänen perhettään Suomessa.

Saa nähdä, onko Katri-titi saanut sen Toverittaren, jonka minä tilasin hänelle.

Johan nyt aika on eletään kun pitää ruokahaluaankin ruveta pienentämään. Kysyn teiltä pikku toverit ja toverittaret, kärsimmeköhän me vielä tällaista sortoa silloin kun me olemme täysi-ikäisiä?

Eiköhän meillä olisi jo pieninä paras ruveta ajattelemaan omilla aivoillamme, eikä ajatella juuri niin kuin meidän kapitalistien ohjaamissa kouluissa opetetaan.

Minun haluni olisi huutaa koko maailman pikku toverille että, liitytään yhteen! ja sen kautta poistetaan tämä nurlinurinen yhteiskunta-

färjestelmä. Minäkin olen saanut kolmen vuoden vanha kuin isäni kuoli ja veljeni oli vuoden vanha.

Isäni sairasti kauan keuhkotautia; niin ollen ei meille jäänyt yhtään rahaa eikä turvaa. Xiti koitti pestä pyykkää niin kauan kuin terveys riitti. Sitten joutui hospitaaliin ja me oltimme vieras hoidossa, ja orpokodissakin vähän aikaa. Mutta äidillä oli paljon hyviä ystäviä, jotka koittivat pitää huolta meistä ja äidistä. Xiti muistelee heitä aina kiitollisuudella. Mutta nyt tuntuu elämä paremmalta. Me asumme nyt maalla. Meillä on nyt isä, en halua sanoa, että isäpuoli, sillä hän on niin hyvä että en voi ajatella tokkopa oma isä olisi parempi. Toivon että kaikki orvat saisivat yhtä hyvän isän kuin mekin olemme saaneet.

Nyt taas lopetan tällä kertaa ja jatkan toiste. Toveriuudella.

KOSKI-TYYNE.

LAPSILLE.

Rakkaat lapset! Tervehdän teitä nyt muutamalla sanalla. Tiedän, että kadotatte paljon Selmätitiä luovuttamasta teidän järjestäjän toimesta, mutta toivon teidän tulevan toveriksi minulle yhtä ahkerina avustajina kuin hänellekin olette olleet. Koetan kyhätä teille wointini mukaan aina jonkun pikku kertomuksen teidän kirjeittenne sekaan.

Kävällä hyvästelemme Selmätitiä ja toivomme hänen meitäkin muistavan.

Se uusi tati.

TIINA.

Kirj. Anna-titi.

Tiina on köyhä kissa-äiti. Sillä on neljä sievää pentua. Se asustaa muutamain ruokatalon kellarissa.

Taloa pitää eräs leski. Hän on helläluontoinen nainen, joka kohtelee hyvin eläimiäkin.

Huoletonna hoitelee Tiina poikasiansa. Ruokaa on kylliksi ja vaaroja ei tiettyillä.

Usein käy se hyrrämässä emäntänsä iloksi. Luontaista on heidän ystäväyden ja vaisto-omaisesti tuntee mirri itsensä tällä turvatuksi.

Mutta asema muuttuu. Talon

haltijaksi tulee toinen. Tällä on lapsia. Entinen emäntä ei ole varma tulevasta olinpaikastaan ja Tiina on jätettävä taloon.

Elämä synkistyy kissaperheelle. Lapset kiusaavat pentuja ja emolle ei tuo kukaan ruokaa. Sai-

sihan sitä tosin pyydystämällä hengen pitimeksi, mutta mitenkä uskaltaa heittää siksi aikaa pönneljä. Mairittelevatkin tosin joskus lapset, mutta siihen ei ole luottamista: Tiina-äiti huolehtii, laihuu. Ystävänsä kaipaa raukka.

Leski on saanut keittäjän paikkan lähellä olevassa poikatalossa. Hänenkin on ikävä musissa oloissa. Muistaa hän joskus Tiinaakin, mutta ei sovi sitä hakea toisten taloon ja onhan se vain kissa.

Eräänä synkkänä iltana istun emäntä yksin keittiössä. Päivän työt on tehdyt. Yksinäisyys painostaa ja murhemielin ajattelee hän ihmisen kohtaloa.

Tiina on lähtenyt pimeän tulen ruuanhakun. Se kulkee nurkkavierä pitkin ja osuu senkin talon ovelelle, jossa entinen emäntänsä palvelee. Vaistonsa kehoittaa sitä yrittämään sisälle. Se nautuu. Emäntä tuntee äänen ja ilostuen avaa oven. Tiina tulee valon piiriin, puskee ovia ja hyrrää. Mikä jälleemmäkemisen ilo.

Tiina saa syömistä. Sitten hyppää se emännän helmaan ja on tyytyväinen — mutta vain hetken. Se muistaa turvattomaksi jääneet pentunsa ja tekee lähtöä.

Emäntä päästää sen ulos pimeään ja sanoo: Käy nyt Tiina vastakin katsomassa. Kissa juoksee pois.

Suuri oli emännän ilo tästä ilmoittamattoman ystäväyden osoituksesta. Tuntuu kuin olisi saanut osanottoa tässä ruatamisen yksitoikkoisuudessa.

Mutta tähän ei kertomus vielä varsin loppu. Seuraavan yön kuluessa on kissa kantanut pentunsa poikatalon liiteriin aikeen sinne kotiintua. Ihmeisiinsä menee emäntä löytäessään kissaperheen. Hän kysyy luvan ja sinne saapi Tiina jäädä rauhassa kasvattamaan lapsiansa ominvaroin eläjiksi.

Kissaperheen huolet olivat haihtuneet taas ajaksi.

KILPAILJOIKSI TOVERITTAREN LEVITYKSEEN

ovat ilmoittautuneet seuraavat:

- LYYDI TAMMINEN, Puritan, Mich., Box 19.
- ANNA WILLIAMS, Eureka, California.
- ANNIE PULKKINEN, Hancock, Mich.
- Miss ALIXA MÄKI, Elmer, Minn.
- Mrs. AMALIA NIEMI, Fairport Harbor, Ohio.
- OLIVIA KAUKANEN, Toronto, Ont., Canada.
- ANNA KANGAS, Benalto, Alta., Canada.
- Mrs. SANNA KALLA, Puritan, Mich.

IDA LAMPINEN, New York, N. Y.

Miss HEIJA RANTALA, Hancock, Mich.

Miss IDA NIEMI, Pelham, N.Y.

Mrs. ELIN PALO, Phelps, Wis.

LAINA ALATALO, Cloquet, Minn.

LYYDI NIEMI, Quincy, Mass.

Neljä mutta sitten viime näkemän. Houmassa sitä on siis ollut. Mutta nyt on enää niin vähän aikaa kilpailun loppuun, että jokaisen on toimittava kiireesti päästökseen edes tyydyttäviin tuloksiin. Kilpailu loppuu joulukuun 2 p:nä ja tilauksia on tullut kovin vähän. Rippeyttä nyt tarvitsemme, saadaksemme tilaajamäärän 10,000 vuoden loppuun, niin kuin sitä olemme toivoneet. Sivokin siitä menemme, kumhan joukolla innostamme. Näyttää kuin olisivatkin naiset nyt paremmiin kuin ennen ruvenneet huomamaan oman lehtensä tärkeyden. Myöhäistä se ei ole, mutta ei aikaistakaan. Toivuhn nyt todella!

ADA NEGRI.

(Jatkoo seuraavalla sivulla)

ran on koituvu työväelle ja siten koko ihmiskunnalle.

Vallan mainioita ovat Ada Negri kuvaukset työväen elämästä "Oi, häpeällisesti sorrettu rotu, mitä se hyödyttää, että olet kaunis ja vahva. Jos ei sinusta voi muuta tulla kuin orja, on parempi että menet kuolemaan, lääköön se tuli, jonka hehku polttaa ryppysi ja poistaa nälän, kurjuuden, joka vapauttaa sinut kaikista vaivoista ja tuskista." Ja yläluokalle lausuu runoilijatar: "Herää, paljasta pääsi ja lankee polyillesi, sillä rauhoitten, liekkien alle vajosi työskennellen kuolemaan sinun — veljesi." Aina odotti Ada Negri mutta aikaa vihdoin koittavan ihmiskunnalle. Valoisat olivat Ada Negriin tulevaisuuden toiveet. Ada Negri on epäilemättä suuri runoilija. Mutta hän ei ole suuri runoilija vaan tavallisessa merkityksessä: hän on suuri tietäjä, jonka katse ulottuu kauas tulevaisuuteen ja selvästi viittaa tuleviin onnellisempiin oloihin. Hän on proletariaatin, köyhälistön runoilija, niinkuin englantilainen Owerbye, saksalaiset Heuchell ja Holz, ranskalainen Beranger — hän laulaa ihmisen kammisti ja todenperäisesti sen suruja ja tulevaisuuden toiveita, sen tunteita ja tuskia, hän on työväenlaulun esittäjä, hän on enemmän kuin moni muu kansansa ja ihmiskunnan suuri, ylevämielinen herättäjä ja yksi neljännen säädyn suurimpia ja jaloimpia runoilijaineroja.